

SENTINȚĂ CIVILĂ DECIZIE NR 2/2005

DOSAR NR. /CA/2005

TRIBUNALUL CONSTANTA
SECTIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV
SENTINTA CIVILA NR 33/CA
SEDINTA PUBLICA DIN 18.08.2005
PRESEDINTE
GREFIER

cu participarea reprezentantului Ministerului Public
procuror

Pe rol pronunțarea asupra cauzei în contencios administrativ având ca obiect - contestație fiscală - formulată de reclamanta S.C. S.R.L. cu sediul ales în Constanta, str. nr. (la sediul S.C.

) în contradicție cu pârățile DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE CONSTANTA cu sediul în Constanta, bd.Tomis nr.51 și DIRECTIA REGIONALA VAMALA CONSTANTA cu sediul în Constanta, bd.Tomis nr.312A.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 11.08.2005 și au fost consemnate în încheierea de ședință din aceea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, iar instanța, pentru a oferi reclamantei posibilitatea depunerii la dosar a concluziilor scrise a amânat pronunțarea la data de 18.08.2005 când a pronunțat următoarea hotărâre.

T R I B U N A L U L

Asupra prezentei cauze:

Prin cererea înregistrată sub nr. CA/2005 reclamanta S.C.

**S.R.L. în contradicție cu pârățile Direcția Generală a
Finanțelor Publice Constanta a solicitat ca prin hotărârea ce se va
pronunța să se dispună:**

**- anularea deciziei nr.2/13.01.2005 emisă de pârăți, ca fiind
netemeinică și nelegală;**

- obligarea pârății la plata cheltuielilor de judecată;

**Ulterior în temeiul art.132 alin.1 cod proc. civilă, reclamanta
și-a completat obiectul cererii solicitând și anularea procesului
verbal de control încheiat în data de 12.2004 de către Direcția**

Regională Vamală Constanța și, pe cale de consecință intruderea în anul în calitate de părți și a acestei instituții (fila 47).

În motivarea cererii precizată, reclamanta a invocat, pe cale de excepție, nulitatea absolută a deciziei atacate pentru încălcarea dispozițiilor imperative prevăzute de art.177 cod proc. fiscală, spre deosebire de părțile aflate să depășească limitele scutirii cu care a fost investită, respingând contestația pe cu totul alte considerente decât cele formulate.

Pe fond, reclamanta invaderea că decizia atacată este nelegitimă și nelegală.

Arată că în anul 2004 a efectuat o serie de importuri cu caracter definitiv, pentru anumite piese de schimb aferente mașinilor și utilajelor achiziționate în anul 1996, importul acestor piese de schimb beneficiind de facilitățile prevăzute de art.7 din O.U.G.nr.11/2000 modificată prin Legea nr.99/2002, respectiv scutirea de taxe vamale.

Prin procesul verbal de control, încheiat la data de 12.2004 de către organele vamale s-a reținut că societatea reclamantă, în calitate de operator portuar, a beneficiat în mod corect de facilitățile Legii nr.99/2002, pe considerentul că piesele de schimb reprezintă mijloace fixe, motiv pentru care s-a stabilit o datorie vamală de lei, pentru care a fost calculate dobânzile și penalitățile aferente.

În motivarea cererii, reclamanta solicită a se avea în vedere și faptul că este titularul unui certificat de investitor emis în temeiul O.U.G.nr.11/1997 și în baza căruia societatea a beneficiat de scutirea de la plata taxelor vamale, pentru mașinile, utilajele, echipamentele, mijloacele de transport importate în vederea funcționării și derulării investiției.

Or, susține reclamanta că, atâta timp cât a făcut dovada

al mijlocul fiz, respectiv echipamentului, utilajii în care piesele de schimb importate au fost înlocuite a beneficiat de scutirea de la plata taxelor vamale de import, în temeiul O.G. nr. 31/1997, este evident că și piesele de schimb beneficiază de aceeași scutire, dar în temeiul O.G. nr. 131/2000.

În susținerea acțiunii, recuzanții a depus înregistrări (fișele 9-II).

Părțile, prin întâmpinarea depusă la dosar, au solicitat respingerea acțiunii atât sub aspectul excepției inadecvate, cât și pe fondul cauzei, cu menținerea actului administrativ fiscal ca temeinic și legal.

În sprijin al depunerii documentației ce a stat la baza adoptării deciziei contestate (fișele 4-9).

Examinând cauza în raport de actele aflate la dosar și dispozițiile legale incidente cauzei, instanța reține următoarele:

În referire la excepția nulității absolute în raport de disp. art. 177 cod proc. fiscală, urmează a fi respinsă, constatând că organul fiscal nu a depășit limitele contencenței fiscale, verificând motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal în raport de probele administrate, de dispozițiile legale invocate și de susținerile părților - art. 182 cod proc. fiscală.

Pe fond, acțiunea nu este întemeiată.

Din probele administrate în cauză rezultă că în anul 2004 societatea reclamantă a deținut un număr de șase importuri de piese de schimb pentru utilajele și echipamentele din dotare, beneficiind de scutire de la plata drepturilor de import, facilitată prevăzută de O.G. nr. 131/2000 aprobată prin Legea nr. 99/2002.

În urma controlului ulterioar finalizat prin procesul verbal de control din 12.2004 s-a constatat că în mod eronat societatea a beneficiat de facilitățile Legii nr. 99/2002, organele vamale

prevedind la specializarea drepturilor de import și la stabilirea
necesităților aferente în contextul de

lei

Art.7 din Legea nr.99/2002 pentru aprobarea O.G.nr.131/

2000 privind instituirea unor măsuri pentru facilitarea exploatării
porturilor, prevede că sunt scutite de la plata drepturilor de
import, cu respectarea prevederilor legale, paginile, utilajele,
echipamentele etc și piesele de schimb aferente, care reprezintă
bunuri ce se constituie în active corporale amortizabile, conform
prevederilor Legii nr.15/1994, importate pentru utilizarea exclusivă
în porturile prevăzute la art.1 alin.2, de către administrația
portului și de alții mici operatori portuari care prestează anumite
servicii portuare;

Potrivit art.1 din Legea nr.15/1994 republicată, active
corporabile amortizabile sunt mijloacele fixe, fiind considerat
mijloc fix obiectul sau complexul de obiecte ce se utilizează ca
atare și care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- are o valoare de intrare mai mare decât limita sta-
bilă prin hotărâre a Guvernului;
 - are o durată normală de utilizare mai mare de un an;
- Ca atare, piesele de schimb nu sunt mijloace fixe (active
amortizabile), neîndeplinind cumulativ condițiile prevăzute la
art.24 alin.2 din Legea nr.571/2003.

Din interpretarea textelor legale menționate rezultă
în mod clar că sunt scutite de la plata drepturilor vamale mijloacele
fixe importate în vederea utilizării exclusive în porturi, dar și
piesele de schimb aferente acestora.

În speță, din situația mijloacelor fixe la data de
31.10.2004, depusă de reclamantă, se reține că utilajele și echi-
pamentele, pentru care s-au importat piesele de schimb, au fost
cumpărate la 30.05.1999, deci anterior măsurilor prevăzute de
O.G.nr.131/2000 modificată și, în consecință nu pot beneficia de

facilități vamale;

Astfel fiind, în mod just organele vamale au stabilit drepturile de import și obligațiile accesorii în sumă de lei;

Pentru aceste considerente, instanța va respinge acțiunea formulată de reclamantă, menținând actele administrative fiscale ca temeinice și legale;

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

HOTARASTE

Respinge excepția nulității absolute a Deciziei nr.2/13.01.2005 emisă de D.G.F.P. Constanța;

Respinge acțiunea precizată formulată de reclamanta S.C.

S.R.L., cu sediul în Constanța, Incinta Port Constanța Sud și cu reședința aleasă în Constanța str. nr. (la sediul S.C.

), în contradictoriu cu părțile

DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE CONSTANTA, cu sediul în

Constanța b-dul Tomis nr.51 și DIRECTIA REGIONALA VANALA CONSTANTA,

cu sediul în Constanța b-dul Tomis nr.312A, în numele și pentru

AUTORITATEA NATIONALA A VANILOR;

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare;

Pronunțată în ședință publică astăzi, 18.08.2005;

PRESEDINTE,

GREFIER,

red. judec.
preș. doct. D.C./6 ex
pe 13.11.2005